PURWANING DUMADI

Gusti Allah nitahake langit lan bumi dalah saisine kabeh
1:1-2:7

1 Ing jaman kawitan Gusti Allah ni-
tahake langit lan bumi. 2 Anadene
bumi mau campur-bawur lan suwung, se-
gara kesaput ing pepeteng, dene Rohe
Gusti Allah nglayang ing sadhuwure ba-
nyu.
3 Gusti Allah banjur ngandika: ''Anaa
pepadhang!'' Tumuli ana padhang. 4 Pa-
dhang mau dipirsani wus becik lan Gusti
Allah banjur misahake padhang karo
peteng. 5 Kang padhang diparingi aran
raina, dene kang peteng: wengi. Mang-
kono wus dadi sore lan esuk: dina kang
kapisan.
6 Gusti Allah tumuli ngandika: ''Anaa
pepenthengan ing antarane banyu, kang
misahake banyu karo banyu.'' 7 Gusti
Allah banjur yasa penthengan sarta
misahake banyu kang ana ing sangisoring
penthengan karo banyu kang ana ing san-
dhuwure penthengan mau. Lan banjur
kelakon. 8 Pepenthengan mau diparingi
aran: langit. Mangkono wus dadi sore lan
wus dadi esuk, dina kang kapindho.
9 Gusti Allah banjur ngandika:
''Banyu kang ana ing sangisore langit
ngumpula dadi saenggon, supaya kang
asat katona.'' Banjur iya kelakon mang-
kono. 10 Kang asat kaparingan aran:
bumi, lan kaklumpukane banyu diparingi
aran: segara. Kabeh mau dipirsani Gusti
Allah wus prayoga.
11 Apamaneh pangandikane Gusti
Allah: ''Bumi metokna thethukulan, te-
tuwuhan kang ana wijine, wit-witan kang
metu wohe warna-warna kang isi wiji ana
ing bumi.'' Banjur iya kelakon mang-
kono. 12 Bumi banjur nuwuhake the-
thukulan, sawernaning tetuwuhan kang
ana wijine lan sakehing wit-witan kang
metokake woh kang isi wiji. Lan iku mau
dipirsani Gusti Allah wus prayoga.
13 Mangkono wus dadi sore lan wus dadi
esuk: dina kang katelu.
14 Gusti Allah banjur ngandika: ''Ing
pepenthengan langit anaa pepadhang
kanggo merang rina lan wengi, lan padha
dadia panengeran sarta titikaning mang-
sa kang tetep apadene dina lan taun.
15 Karomaneh padha dadia pepadhang
ana ing pepenthengan langit supaya
madhangi bumi.'' Lan iya kelakon mang-
kono. 16 Gusti Allah yasa pepadhang ge-
dhe loro, kang gedhe dhewe supaya
mengkua ing wayah rina, lan kang ke-
para cilik supaya mengkua ing wayah be-
ngi, mangkono uga lintang-lintang.
17 Iku kabeh padha diprenahake dening
Gusti Allah ana ing pepenthengan supaya
madhangi bumi, 18 lan supaya mengku
wayah awan lan bengi, karomaneh kang-
go misahake padhang lan peteng. Iku ka-
beh dipirsani Gusti Allah wus prayoga.
19 Kaya mangkono wus dadi sore lan wus
dadi esuk, dina kang kaping papat.
20 Gusti Allah tumuli ngandika: ''Ing
banyu anaa makhluk urip kang pating
kruwel uyel-uyelan lan bangsa manuk
mabura ing sadhuwure bumi ngliwati
pepenthengan.'' 21 Gusti Allah nuli ni-
tahake kewan segara kang gedhe-gedhe
lan sawernaning makhluk urip kang pa-
ting krogel ana ing banyu, apadene sa-
wernaning manuk kang mawa suwiwi.
Sarta iku dipirsani Gusti Allah wus
prayoga. 22 Kabeh banjur padha diber-
kahi dening Gusti Allah, pangandikane:
''Padha bebranahana lan tangkar-tu-
mangkara ngebakana banyu segara, sarta
bangsa manuk tangkar-tumangkara ana
ing bumi.'' 23 Mangkono wus dadi sore
lan wus dadi esuk, dina kang kaping
lima.
24 Gusti Allah tumuli ngandika: ''Bu-
mi iki metokna makhluk kang urip war-
na-warna, kewan ingon-ingon, kewan
kang rumangkang, lan gumremet sarta
kewan alasan warna-warna.'' Banjur iya
kelakon kaya mangkono. 25 Gusti Allah
akarya sato-kewan alasan warna-warna,
kewan ingon warna-warna, kewan kang
gumremet ana ing bumi warna-warna.
Sarta iku dipirsani dening Gusti Allah
wus prayoga.
26 Gusti Allah banjur ngandika: ''Ma-
ra Kita akarya manungsa kang mirib
gambar lan pasemon Kita, iku pada ngu-
wasanana iwak ing segara, manuk ing

awang-awang, lan kewan ingon tuwin
bumi iki kabeh sarta marang sarupane
kewan kang gumremet ana ing bumi.''
27 Gusti Allah tumuli nitahake manungsa
miturut gambare, anggone nitahake mi-
rib gambaring Allah, lanang karo wadon
anggone nitahake. 28 Tumuli padha
diberkahi lan dipangandikani: ''Padha
bebranahana lan tangkar-tumangkara;
ngebakana bumi lan telukna. Iwak ing
segara lan manuk ing awang-awang sarta
sakabehing sato-kewan kang rumang-
kang ana ing bumi iku padha sira kuwa-
sanana.''
29 Karomaneh pangandikane Gusti Al-
lah: ''Lah ta sira iku padha Sunparingi
sarupane thethukulan ing salumahing
bumi kang mawa wiji lan sarupane wit-
witan kang metokake woh mawa wiji, iku
dadia panganira. 30 Nanging sakehing
sato-kewan ing bumi lan sakehing manuk
ing awang-awang tuwin samubarang
kang rumangkang ana ing bumi, kang
kadunungan nyawa, iku Sunparingi te-
tuwuhan ijo kang dadi pakane.'' Banjur
iya kelakon mangkono. 31 Gusti Allah
tumuli mirsani samubarang yeyasane, lan
kabeh wus prayoga linuwih. Mangkono
wus dadi sore lan wus dadi esuk, dina
kang kaping nem.

2 Kaya mangkono iku rampunging
dumadine langit, bumi lan saisine
kabeh. 2 Ing dina kang kapitu bareng
Gusti Allah wus mungkasi pakaryane
anggone yeyasa, ing dina kang kapitu
banjur kendel anggone karya samu-
barang kang wus kayasa iku. 3 Gusti
Allah tumuli mberkahi dina kapitu iku
lan disucekake, marga ing dina iku
kendel anggone karya samubarang kabeh
kang wus katitahake mau. 4 Kaya mang-
kono caritane langit lan bumi nalika kati-
tahake.

Nalika Sang Yehuwah Allah akarya
bumi lan langit, — 5 durung ana thethu-
kulan ing bumi lan durung ana tanem-
tuwuh kang thukul ana ing ara-ara,
marga Gusti Allah durung maringi udan
marang bumi lan durung ana wong kang
nggarap; 6 mung ana pedhut mumbul
saka ing bumi kang nelesi salumahing
bumi, — 7 nalika samana Sang Yehuwah
Allah tumuli akarya manungsa, kang
kinarya lebuning bumi, iku ing bolong-
aning irunge disebuli ambekaning urip;
mangkono manungsa dadi titah kang
urip.

Bab 1, ay 3: 2Kr 4:6 ay 6-8: 2Pt 3:5

ay 27-28: Pd 5:1-2, Mt 19:4, Mk 10:6, 1Kr 11:7
Bab 2, ay 2-3: Pa 20:11, Ib 4:4, 10
ay 7: 1Kr 15:45

Manungsa lan patamanan Eden
2:8-25

8 Karodene Sang Yehuwah Allah yasa
patamanan ana ing tanah Eden ing sisih
wetan; ana ing kono anggone mapanake
manungsa kang wus kadamel mau.
9 Sang Yehuwah Allah banjur nukulake
wit-witan rupa-rupa saka ing bumi, kang
asri dineleng lan becik kanggo pangan,
mangkono uga wit panguripan ana ing
satengahing patamanan, sarta maneh wit
pangawruhing becik lan ala.
10 Ana bengawan mili saka ing tanah
Eden kang mbanyoni patamanan mau,
lan saka ing kono banjur cawang dadi
papat: 11 kang kapisan jenenge benga-
wan Pison, kang nekuk ngubengi tanah
Hawila kang akeh pametune mas.
12 Emas weton ing tanah kono iku becik.
Ing kono iya ana blendok bedholah lan
sotya soham. 13 Bengawan kang kapin-
dho aran: Gihon, iku kang iline nekuk
ngubengi satanah Kusy. 14 Bengawan
kang katelu aran: Tigris, kang iline metu
sawetane tanah Asyur; lan kaping papate
iku bengawan Efrat.
15 Sang Yehuwah Allah mundhut ma-
nungsa mau kapapanake ana ing pata-
manan Eden kakarsakake ngolah lan
ngreksa, 16 sarta Sang Yehuwah Allah
banjur paring dhawuh marang manungsa
mangkene: ''Sawarnane wohing wit-wit-
an* ing patamanan iki kena sira pangan
ing sasenengira, 17 nanging wit panga-
wruhing becik lan ala iku wohe aja sira
pangan. Dene samangsa sira mangan
wohe, mesthi sira bakal mati.''
18 Karomaneh ana pangandikane Sang
Yehuwah Allah mangkene: ''Ora prayo-
ga manungsa iku yen ijen bae; Sunkar-
yakne rowang kang sembada dadi jodho-
ne.'' 19 Nalika Sang Yehuwah Allah wus
karya sarupane sato-kewan ing ara-ara
lan sarupane manuk ing awang-awang
saka lemah, banjur padha ditekakake
ana ing sangarepe manungsa, karsane
supaya pirsa kapriye anggone bakal
njenengake, lan jeneng kang diwenehake
manungsa marang sadhengah kang urip
mau, iya iku dadia jenenge. 20 Mangko-
no dadine manungsa menehi jeneng
marang sarupane sato-kewan lan manuk
ing awang-awang apadene marang saru-
pane sato ing ara-ara; mung manungsa

kang durung duwe rowang kang sembada
dadi jodhone. 21 Nuli Sang Yehuwah
Allah ndadekake manungsa turu kepati,
lan sajrone turu dipundhut igane siji,
dene tilas panggonane balung iga mau di-
iseni daging. 22 Iga kang kapundhut saka
ing manungsa mau banjur diwangun de-
ning Sang Yehuwah Allah dadi wong wa-
don, banjur diajokake marang ing nga-
repe manungsa. 23 Ing kono pangucape
manungsa: "Yaiki balung saka balungku
lan daging saka dagingku, iku kaaranana
wadon, awit kajupuk saka kang lanang."
24 Mulane wong lanang bakal ninggal
bapa-biyunge lan rumaket marang bojo-
ne, sarta sakarone iku bakal dadi daging
siji. 25 Anadene manungsa lan bojone sa-
karone iku padha wuda, nanging ora ru-
mangsa isin.

ay 9: Wy 2:7, 22:2,14 ay 24: Mt 19:5, Mk 10:7-8, 1Kr 6:16, Ep 5:31

Manungsa tumiba ing dosa
3:1-24

3 Anadene ula iku kang julig dhewe
ing antarane sakehing kewan dha-
ratan karyane Sang Yehuwah Allah,
mangka iku celathu marang wong wadon
mau: "Temtunipun Gusti Allah paring
dhawuh dhateng sampeyan: Sira aja
mangan wohing sarupane wit-witan ing
patamanan iki! Rak inggih, ta?" 2 Pa-
ngucape wong wadon marang si ula:
"Wohe wit-witan ing patamanan iki
kabeh kena bae dakpangan, 3 nanging
tumrap wohing wit kang ana satengahe
patamanan iki, ana dhawuhe Gusti Allah
mangkene: Aja sira pangan, malah
ndemok bae aja, supaya sira aja padha
mati." 4 Nanging si ula calathu marang
wong wadon mau: "Boten-botenipun
sampeyan sami pejah, 5 nanging Gusti
Allah mirsa, samangsa sampeyan nedha
wohipun wit punika, sampeyan badhe
kaparingan awasing paningal, temah da-
dos sami kaliyan Gusti Allah, saged nyu-
merepi ingkang sae lan ingkang awon."
6 Wong wadon mau nuli weruh yen wit
iku becik kanggo pangan lan katon neng-
semake, lan maneh wit iku menginake,
awit bisa ngolehake kapinteran; tumuli
methil wohe lan mangan, kang lanang
kang uga ana ing kono iya diwenehi lan
iya banjur mangan. 7 Ing kono mripate
wong loro mau padha kabuka, temahan
padha sumurup yen wuda; mulane tumuli
padha nggandheng-nggandheng godhong
anjir kagawe awer-awer.
8 Sakarone bareng padha krungu
sabawane tindake Sang Yehuwah Allah
lumampah ing patamanan, mbeneri wa-
yah sumiliring angin raina, manungsa lan
kang wadon banjur padha ndhelik saka
ing ngarsane Sang Yehuwah Allah, ana
ing satengahe wit-witan ing patamanan.
9 Nanging Sang Yehuwah Allah tumuli
nimbali marang manungsa, pangandika-
ne: "Sira ana ing ngendi?" 10 Unjuke
kang kadangu: "Kawula mireng swara-
ning tindak Paduka wonten ing pataman-
an, temah kawula ajrih, amargi wuda;
pramila kawula lajeng ndhelik." 11 Gusti
Allah ngandika: "Sapa kang aweh weruh
marang sira yen sira iku wuda? Apa sira
mangan wohing wit kang Sunwalerake
marang sira supaya aja sira pangan?"
12 Unjuke manungsa: "Tiyang estri ing-
kang Paduka paringaken dados sisihan
kawula, punika ingkang nyukani wohing
wit wau dhateng kawula, lajeng kawula
tedha." 13 Sang Yehuwah Allah tumuli
ngandika marang wong wadon: "Pra-
tingkah apa kang wus sira lakoni?" Un-
juke wong wadon: "Sawer punika ing-
kang ngapusi kawula, kawula lajeng
nedha." 14 Ing kono Sang Yehuwah
Allah banjur ngandika marang si ula:
"Sarehne sira nglakoni kang mangkono
iku, sira kena ing ipat-ipat ana ing an-
tarane kewan ingon-ingon lan ing an-
tarane sato ing ara-ara; lakunira bakal
nlosor nlapak weteng sarta lebu kang
bakal dadi panganira sajegira urip.
15 Karodene Ingsun bakal ndadekake me-
mungsuhan ing antarane sira lan wong
wadon iki, lan ing antarane turunira lan
turune wong wadon iki; turune wong wa-
don iki bakal ngremuk endhasira lan sira
bakal ngremuk tungkake." 16 Wong
wadon iku didhawuhi mangkene: "Ing-
sun bakal ngakehake banget karepotane
anggonira meteng, klawan rekasa ang-
gonira bakal nglairake anak; sira bakal
kayungyun marang bojonira lan iku ba-
kal mengku marang sira." 17 Sarta
marang manungsa pangandikane: "Sa-
rehne sira nuruti tembunge somahira sar-
ta mangan wohing wit kang wus Sundha-
wuhake marang sira supaya aja sira
pangan, mulane bumi kena ing ipat-ipat
marga saka sira. Kalawan rekasa ang-
gonira bakal mangan pametune ing sajeg-
ira urip. 18 Eri lan rerungkudan kang
bakal diwetokake kanggo sira, sarta tetu-
wuhan ing bumi kang bakal dadi pangan-
ira. 19 Anggonira mangan rejeki bakal

kalawan kringeten rainira, nganti tumeka
sira bali marang bumi kang dadi asalira.
Amarga sira iku lebu, lan sira bakal bali
dadi lebu maneh."
20 Anadene manungsa menehi jeneng
Kawa marang sisihane, amarga iku dadi
lajering sakehing ngaurip.
21 Sang Yehuwah Allah banjur ngar-
yakake sandhangan walulang marang
manungsa lan kang wadon, sarta diang-
gokake.
22 Sang Yehuwah Allah tumuli ngan-
dika: "Lah ta, manungsa iku wus dadi
pepadhaningSun, bisa ngawruhi kang
becik lan kang ala. Kang iku aja nganti
mulung tangane methil lan mangan
wohing wit panguripan temah urip lang-
geng." 23 Mulane banjur ditundhung
dening Sang Yehuwah Allah saka ing
patamanan Eden, kakarsakake ngolah
bumi kang dadi asale. 24 Sawuse ma-
nungsa katundhung metu, Sang Yehu-
wah Allah banjur mrenahake kerub sa-
watara ana ing sawetane patamanan
Eden, kanthi pedhang murub kang mo-
bat-mabit, kanggo njaga dalan kang an-
jog ing wit panguripan.

ay 1: Wy 12:9, 20:2 ay 13: 2Kr 11:3, 1Tm 2:14
ay 15: Wy 12:17 ay 17-18: Ib 6:8 ay 22: Wy 22: 14

OLD & NEW TESTAMENT (Revision)
IBS-01A-25M-062-1981
JAVANESE

PERCETAKAN LEMBAGA ALKITAB INDONESIA
CILUAR — BOGOR